

# יצר הכרזה (מימין)

## לא חלם על

## ההקשר המקאברי

## שיימצא לה

## בישראל

כלל על המודעה שהוא חתום עליה. כש הוא קורא את תוכן המודעה, הוא אומר שהוא מסכים עם הכתוב, אבל חוזר וטור עץ שאיש לא פנה אליו כדי להשיג את אישורו לחתימה.

אלי זילבר, מי שהיה דוברו של אריאל שרון בשעה שהוא היה שר-החקלאות, הוא היום דובר רשת-המלונות של שיף, והוא האיש האחראי בפועל על איסוף החתימות למודעה, כאשר פונים אליו לבקשת תגובה על החתימות המזורות, הוא אומר: "אתה יודע באיזו תעשייה הם עוסקים?"

הרוב הדומם שגייס שיף כולל לא רק תעשייני מצבות, ברשימות הארוכות מרפעים גם אנשים שמעולם לא חלמו כי משהו יחשוב שהם בחזקת רוב "דומם", אפשר למצוא שם את חברי-הכנסת לשעבר ליאון דיציאן וחיים מגורי-כהן, את יורד סניף צפון של תנועת-החרות דוד אפל ומישפחתו, את ראש-עיריית ראשון-לציון חגניה גיבשטיין, עורך-עיתון בשם משה בלע, ועוד אנשים המגדירים את מיקצועותיהם כעיתונאים, מרצים ופרו-פסורים.

זילבר טוען שגם הם נמנים עם הרוב הדומם, משום שעד כה לא נשאלו לדעתם בעניין המילחמה בלבנון.

יש גם כפילויות מזוהות, שמו של עס"קן הסטודנטים לשעבר של חרות, דוב ברגמן, מופיע פעמיים, פעם כ"דוב" ופעם כ"דובי" - שניהם היסטוריונים. עורך-דין בשם מנחם ברגר עורך שלוש הופי עות באותה רשימה, ואילו עורך-דין אחר, מקס זליגמן, מופיע במודעות בשני ימים רצופים. מיקרה מזוה קרא לעורך-דין נוסף: דוד רוטלוי. הוא מופיע ברשימה שהתפרסמה ב-30 ביוני פעמיים בשמו המלא, ופעם אחת בנוסח מקוצר: "רוט לוי".

אלי זילבר טוען שהכפילויות האלה נובעות מכך, שכמה אנשים עוסקים ב"רשימה, ומכל מקום הן מהוות, רבע אחוז עד חצי אחוז מכלל החתימות, ואם תמצא יותר, אתן לך מודעה לבנה על עמוד שלם בהגולם הזה." **שלמה פרנקל**

# THE SILENT MAJORITY



## קול הרוב הדומם

# ראש המשלה מר מנחם בגין

# העם אתך!

אנו החתומים מטה, אזרחים, חיילי מילואים והורים לבנים

שמותיהם של האחים חליבה, אינו כה משעשע. במודעות שמפרסם המלונאי שיף אין שום התייחסות, ולו גם במילה אחת, אל מחירי-הדמים הכבד ששילם צה"ל ב"מילחמה למען המטרות הפוליטיות של אריאל שרון, אך כל מי שקורא אותן אינו יכול לשכוח ולו לרגע את המחיר הזה, העומד במרכזו של ויכוח ציבורי מר.

האחים חליבה, ככל הנראה, לא ידעו כלל שמחתימים אותם על המודעה של "הרוב הדומם". האח משה חליבה מגוייס, ואינו נמצא במיפעל המצבות. שני ה"אחים האחרים מספקים על העבודה הרבה, ומרדכי (מוטי) חליבה טוען שלא שמע

# הרוב הדומם בפעולה

**ל**מדונאי חיים שיף יש שילוב נדיר של מודעות פוליטית, זמן, כסף וצניעות. המודעות החתומות עלידי מאות אנשים, שיצאו נגד המילחמה בלבנון, לא מצאו חן בעיניו, והשפל החמור בענף ה"תיירות הותיר בידיו פנאי מספיק לאיר-והעובדה ששיף נאלץ לסגור מלונות לשרי פוצים, דווקא בעונת הקיץ הבוערת, עדיין הותירו בידו די כסף למימון מודעות-ענק, בנות-עמוד, בעיתונות היומית, שעליהן חתומים מאות אנשים התומכים בממשלה. שיף הוא גם צנוע דיו כדי שלא לפרסם ברבים מיהו יום המודעות האלה, די לו בכך שהאנשים החשובים יודעים.

שיף טוען, כי האנשים שהוא מחתיים אותם על המודעות שלו, סתם הרוב הדומם, ששיף אחראי על השמעת קולו. הרוב הדומם הזה, המורכב מ"אזרחים חיילי מילואים והורים לבנים המשרתים בצה"ל", טוענות המודעות, מנטיח לראש המשלה כי העם איתו, ומסכים עם ה"מטרות של מילחמת הלבנון, כפי שהיתה אותן שריהביטחון, אריאל שרון, ששיף נמנה עם מצדדיו במאבקים שבתוך תנועת החרות.

כדי להקנות אמינות לרשימת השמות, מתפרסם ליד כל שם מיקצועו של החתום.



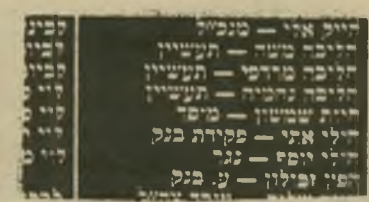
מדונאי שיף אשר הביטחון שרון הרוב תומך

הרשימות נראות מרשימות מאוד, עד ש"מתחילים לקרוא אותן.

## „שתגיע אל משה ונחמיה!“

**א**חד הקוראים, שטרם לעבור על רשימת השמות, נדהם למראה עיניו. במודעה שפורסמה בצהרון ידעות אחר-נחת ב-30 ביוני, הופיעו שלושה שמות שהזכירו לו משהו. בזה אחר זה הופיעו שם מרדכי, משה ונחמיה חליבה. אחרי שמו של כל אחד מהם הופיע מיקצועו: תעשיין.

אך ההקשר, שבו מתפרסמים הפעם



מוסעת המצבות של התעשיינים האחים חליבה עבודה רבה